

A tanúságtétel

2. rész

Mohammed ﷺ Jsten küldötte

Röviden a Szunnáról

Islám Egyház Fordító Iroda

Budapest, 2005/1426

Írta

Dr. Adel Ahmed Alsabahi

A Próféta ﷺ életéről szóló brnoi előadások szövegét fordította
ifj. Karasszon Attila

Szerkesztette

Czink Ibolya Beatrix

Tördelte, szerkesztette

Komáromi Zsombor

Kiadó

© Iszlám Egyház Fordító Iroda Budapest, 2005/1426

Köszönetet mondunk

Abdul-Fattah Munifnak a fordításban nyújtott segítségért

© MINDEN JOG FENTARTVA

A kiadó írásbeli hozzájárulása nélkül sem a teljes mű, sem annak része semiféle formában (fotókópia, mikrofilm vagy más adathordozó) nem sokszorozható, illetve semmilyen adatfeldolgozó rendszerben nem tárolható.

ISBN 963 86892 1 8

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Mohammed ﷺ 5ten küldötte

Bevezető

A dicsőség és a hála Allahot illeti, aki világossá tette számunkra az Igaz utat és eltávolította szemünkről a tévelygés sötétségét! Allah dicsérete és békéje legyen a Küldöttel – aki könnyörületként és példaképként küldetett el mindenki számára –, családjával, kortársaival és azokkal, akik őket követik a Feltámadás Napjáig.

Egyetlen ember élettörténetével sem foglalkoztak olyan aprólékos pontossággal mint Mohammed ﷺ életútjával. Halála óta rengeteg könyvíró és tudós tanulmányozta és tanulmányozza mind a mai napig, hogy melyek az igaz hagyományok, és azok között milyen kapcsolatok vannak. Különböző módszerekkel kiszűrjük, hogy melyek azok a történeteket, amelyek nem hitelesen beszélnek el Mohammed ﷺ életének mozzanatait.

Természetes és érthető a Szíra¹ mindenre kiterjedő, lelkiismeretes tanulmányozása, hiszen Mohammed ﷺ volt az utolsó próféta, az utolsó küldött. Ahogy Allah mondta, Ő az egész emberiségnek küldetett el. Mohammed ﷺ életének tanulságai tehát minden nép számára utat mutatnak. A Szíra tanulmányozásában sok haszon van mindannyiunk számára. Mohammed ﷺ erkölcsével és illemével minden muszlim számára megmutatja, mi a követendő viselkedés. Ahogy a Koránban Allah mondja a Prófétának ﷺ:

S te kitűnő jellemmel bírsz. (Az Író toll 68:4)

Mikor Allah Küldöttének ﷺ történetét olvassuk, olyan életből merített, hasznos dolgokat tudunk meg, amit egy kitalált könyv – éppen hitelessége híján – nem adhat meg számunkra. A Szírában megörökített események valós, megtörtént dolgok, így jobban megérintik szívünket, mélyebben elgondolkodhatunk tanulságain, megélt példái és tanulságai saját valós élethelyzeteinkben is biztos kapaszkodót kínálnak számunkra. A Próféta ﷺ életútja által is tanít minket arra, hogyan kell viselkedni embertársainkkal, és mivel tartozunk egymásnak. Ha megismerjük ezeket a szép példákat, nem csak saját magunkat, de közvetlen környezetünket is fejleszthetjük, ami nem csak a mi, de a velünk kapcsolatban lévő emberek haladását is előidézheti.

Aki Mohammed ﷺ élettörténetét tanulmányozza, annak egyre fontosabb lesz az iszlám, az Isten akaratának való engedelmesség, és a Próféta ﷺ állhatatossága, kitartása, példája alapján egyre inkább felelősséget fog érezni az iszlám, mint vallás iránt. Vallásunk képviselte és védelme ugyanis

1. Asz-szíra an-nabavijja (Szíra): A Próféta ﷺ életének története.

nem csak a tanítók és tudósok feladata, hanem mindannyiunk, minden egyes muszlim felelőssége is.

A Szíra tanulságai segítségével megtanulhatunk türelemmel viseltetni saját megpróbáltatásaink és mások esetleges gúnyolásai iránt. Láthatjuk, hogy Ő ﷺ milyen sokszor került nehéz élethelyzetbe, és milyen türelemmel viseltetett ezek iránt. Amikor mindennapjainkban szembesülünk saját problémáinkkal, eszünkbe juthat a Próféta ﷺ és kortársainak ﷺ szép példamutatása, és elgondolkozhatunk azon, hogy a mi próbatételeink mennyivel kisebbek, mennyivel könnyebbek, mint az övék volt annak idején. Ebből erőt és türelmet meríthetünk.

Sajnos sokszor láthatunk a televízióban, olvashatunk könyvekben, újságokban, interneten téves illetve hamis állításokat a Prófétről ﷺ. Ha tanuljuk a Szírárt, akkor olyan biztos tudásunk lesz, amivel ezeket a tévedéseket vagy esetleg rágalmakat meg tudjuk cáfolni, felmutatva a valós, hiteles forrásokat.

A Szíra tanulmányozásának számtalan hasznát sorolhatnánk még fel, de a legfontosabb mind között az, hogy az ezzel való foglalatosságunk által – Isten segítségével – növekedhet hitünk, és Istenszolgálatunk jobbá válhat.

A következő oldalakon – ha Isten megsegít minket – olvashattok majd a Próféta ﷺ életének néhány fontosabb eseményéről. Írásunk csak kísérletet tehet arra, hogy felkeltse érdeklődéseket. Ezzel is szeretnénk benneket arra ösztönözni, hogy minél jobban elmélyüljete Allah Küldötte ﷺ szírájában, és annak tanulságaiban.

A magasztos Allah azt mondta:

Mohammed Allah küldötte. (A győzelem 48:29)

Családfája és származása

Ő Abu al-Kászim vagyis Mohammed ibn² Abdullah ibn Abdul-Muttalib ibn Hásim ibn Abdu Manáf ibn Kuszaj ibn Kiláb ibn Murra ibn Kaáb ibn Luaj ibn Ghálib ibn Fihr ibn Málík ibn An-Nadr ibn Kinána ibn Khuzajma ibn Madraka ibn Iljász ibn Mudar ibn Nizár ibn Maadd ibn Adnán ﷺ. Eddig biztosan hiteles a családfa. Adnán pedig Izmaél leszármazottjai közé tartozik.

Édesanyja neve Ámina bint Wahb³, édesapjáé Abdullah ibn Abdul Muttalib.⁴

2. Az ibn szó jelentése: fia. Tehát ibn Abdul-Mutallib jelentése: Abdul-Mutallib fia.

3. A bint szó jelentése: lánya. Tehát bint Wahb jelentése: bint Wahb lánya.

Nevei

Dzsubeir Ibn Matamra való hivatkozással jegyezték fel, hogy Allah Küldötte ﷺ azt mondta: *„Több nevem is van: én vagyok Mohammed, Ahmad, al-Máhi akivel Allah eltörli a hitetlenséget, al-Hásir akivel kezdetét veszi az emberek feltámadása és al-Ákib aki után nem lesz más próféta.”*

[Al-Bukhári és Muszlim]. Abú Músza al-Asaríra való hivatkozással jegyezték fel, hogy azt mondta: *„Allah Küldötte ﷺ többféleképpen nevezte magát előttünk. Azt mondta: »Én vagyok Mohammed, Ahmad, al-Mukaffi (az Utolsóként elküldött), al-Hásir, Nebiju-t-Tauba (a Megbánás prófétája) és Nebiju-r-Rahma (a Könyörületesség prófétája).«* [Muszlim].

Fogantatásának tisztasága

A Próféta ﷺ születése idején az arab törzseknél mindennapos volt a párzinaság, a házasságon kívüli kapcsolat. Azonban Mohammed ﷺ apját, Abdullahot megvédte Allah ettől, így a gyermek törvényes kapcsolatból, házasságból született. Váthila Ibn al-Aszkara való hivatkozással jegyezték fel, hogy a Próféta azt mondta: *„A leküzdhetetlen és fenséges Allah kiválasztotta Ábrahám gyermekei közül Izmaelt, Izmael gyermekei közül Kinánát, Kinána gyermekei közül Kurajst (Fihrt), Kurejs gyermekei közül Hásim nemzetségét, engem pedig Hásim nemzetségéből választott ki.”* [Muszlim].

Amikor Heraklétosz megkérdezte Abú Szufjánt Allah Küldöttének származásáról, azt felelte neki: *„Ő nemes származású.”*, erre Heraklétosz azt mondta: *„...a küldöttek népüknek legnemesebbjei közül kerülnek ki.”* [Al-Bukhári].

Születése

Mohammed Próféta Mekkában 570-ben született, egy hétfői napon, Rabi al-Avval hónap első felében, Ibn Kethír szerint az Elefánt (hadjárat) évében⁴.

A szíra tudósai szerint, amikor Ámina, az édesanyja áldott állapotba került vele, azt mondta: *„Nem éreztem nehézséget miatta (a vele való várandósság alatt). Amikor megszületett, fény áradt ki (belőlem).”*

4. Az az év, amelyben Jemenből elefántokkal ellátott nagy hadsereg indult Mekka felé, hogy a Kábat szétrombolják. Mivel azonban az elefántok Mekka közelében mindig visszafordultak Jemen felé, és nem akartak tovább haladni, ezért tervüket nem sikerült megvalósítani. Ebben az évben született a Próféta ﷺ.

Irbád ibn Szárijára való hivatkozással jegyezték fel, hogy azt mondta: „Hallottam Allah Küldöttét ﷺ azt mondani: »*Én Allahnál (az elrendelésében) a próféták Pecsétjeként (a Bezáró Prófétaként) szerepeltem az Öröktől Táblán – a feljegyzésben – már akkor, amikor Ádám még meg sem lett teremtve. Elmondom ez miként teljesedett be: Apámnak, Ábrahámnak a fohászájaként (hogy legyen a mekkai utódai között küldött), Jézus népe közötti jövendöléseként és édesanyám látomásaként, aki látta, hogy fény áradt ki belőle.*» [Ahmad és at-Tabaráni]

Édesapja már a fia születése előtt meghalt, amikor születendő gyermeke még Ámina méhében volt.

Neveltetése

Az újszülött Mohammedet ﷺ először Thuejba, Abú Lahab⁵ szolgálólánya szoptatta néhány napig, majd akkori szokás szerint egy sivatagi törzshöz adták neveltetni. Itt megerősödhetnek a városi gyermekek és elsajátíthatták a szép irodalmi arab beszédet. Mohammed ﷺ a Szaad klánnál kapott szoptatódajkát Halima személyében. Nála nevelkedett úgy négy éves koráig, ottlétevel áldást és jólétet hozva Halima családjára. Boldogok voltak, hogy a kisfiú náluk volt, egy nap azonban eljött Mohammedhez ﷺ Gábiel ﷺ angyal, és felnyitotta a gyermek szívét. Kivette belőle a gonoszságra ösztönző lélek és a Sátán részét. Halimáék félelemmel vettek erről tudomást, és aggodalmukban visszavitték őt édesanyjához, Áminához.

Mohammed ﷺ hat éves volt, amikor meghalt édesanyja is, így Umm Ajman, apjának szolgálólánya dajkálta őt és Abdul-Muttalib, a nagyapja vette gyámsága alá. Mikor az ifjú ﷺ betöltötte a nyolcadik életévét Abdul-Muttalib is meghalt, aki Abú Tálibra a nagybátyjára hagyta őt. Abu Tálib gyámsága alá vette a fiút, nagy gonddal vigyázott rá, és támogatta lépéseit. Mikor Allah Mohammedet ﷺ küldötté tette, továbbra is pártfogásában tartotta szeretett unokaöccsét, győzelemre segítve őt és az iszlám ügyét. Mindezek ellenére Abu Tálib nem vette fel az iszlámot, és bálványimádóként halt meg.

Házasságai

Mohammed ﷺ huszonöt éves volt, amikor egy asszony, az özvegy Khadídza megbízta őt, hogy elvigye árút Szíriába. Khadídza aki ek-

5. Egyik nagybátyja, aki később ádáz ellensége lett.

kor negyven éves volt és kereskedéssel foglalkozott, szolgáját Mejszarát is Mohammed ﷺ mellé adta kísérőnek. Mejszara megtapasztalta a Próféta ﷺ szavahihetőségét és becsületességét, majd amikor hazatért elmondta úrnőjének mindazt, amit látott. Khadídza szívét megérintette Mohammed ﷺ példás erkölcsössége, és a Próféta ﷺ szíriai útja után nem sokkal sor került a ketten közötti frigyre. Szeretettel, megértéssel teli házasságban éltek, egészen Kadídza, a hidzsra⁶ előtt három évvel bekövetkezett haláláig. Kadídza mindig megértő társa és szerető felesége volt Mohammednek ﷺ. Bár az akkori időkben mindennapos, megszokott dolog volt a többnejűség, mégis a Próféta ﷺ míg Khadídza élt, senki mást nem vett feleségül. Miután első hitvese meghalt, Szauda bint Zamát vette el, majd Áisát, Abú Bakar leányát. Áisá volt az egyetlen olyan felesége, akinek nem volt még Mohammed ﷺ előtt férje. Azután elvette Hafszát Umar ibn al-Khattáb leányát, majd Zejnb bint Khuzejma ibn al-Háritht, azután Umm Szelemét, vagyis Hind bint Umajját, azután Zajnb bint Dzseht, majd Dzsuejrijja bint al-Háritht. Umm Habíbát is feleségül vette, akit egyesek szerint Ramlának, míg mások szerint Hind bint Abú Szufjánnak hívtak. Később, miután meghódították Khajbart, elvette Szafijja bint Huzej ibn Akhtabot, azután pedig nőül vette Majmúna bint al-Háritht, aki az utolsó felesége volt.

Gyermekei

Imám an-Navaví azt mondta: „Összesen négy leánya, és három fia volt. Az összes fiú- illetve leánygyermekét Khadídza szülte neki kivéve Ibrahímot, akit a Mukaukisz nevű uralkodó által ajándékozott, kopt Mária szült neki.

Fiúgyermekai: al-Kaaszim, akinek a nevét a Próféta viselte (Abul Kaaszim), de ő két éves kora körül meghalt. Továbbá Abdullah, akit at-Táhir vagy at-Tajjibnak is hívtak. Ő már a prófétai küldetés idején született, de ő sem érte meg a felnőttkort. Ibrahím is meghalt pár hetes korában. Halálakor éppen napfogyatkozás volt. A kortársak azt hitték, hogy a két esemény összefüggésben van, mivel Allah Küldöttének ﷺ fiáról van szó, de a Próféta ﷺ elmagyarázta nekik, hogy ez Allah intő jelei közül egy, de semmi köze nincs a gyermek halálához. Ekkor tanította azt az imát, illetve fohászt, amelyet azóta is imádkozunk a napfogyatkozáskor.

Leánygyermekai: Zejnb a legidősebb, akit unokatestvére Abúl-Ász ibn ar-Rabí vett feleségül. Őutána következik Rukajja, akit Othmán ibn Affán vett el feleségül, és Fátima, akit Ali ibn Abú Tálib vett el, aki al-Haszant és al-Huszejnt szülte neki. A Próféta Umm Kulthúm nevű lányát is Othmán ibn Affán vette feleségül, de csak nővére Rukajja halála után.

6. A Mekkából való kivándorlás Medinába.

Al-Amín – a Megbízható

Allah Mohammedet ﷺ már kiskorától kezdve óvta és őrizte a pogánykor kísértéseitől és bűneitől. Jó erkölccsel, példás jellemmel áldotta meg őt. Az ifjú Mohammed ﷺ körül élő emberek elismerték erkölcsösségét, szavahihietőségét, megbízhatóságát olyannyira, hogy maguk között már fiatalon „a Megbízható” néven nevezték el.

Mohammed ﷺ harmincötödik életévében történt, hogy a Kurejs törzs fel akarta újítani a Kába épületét. Újra rakták a falakat, ám amikor a Fekete Követ kellett volna visszatenniük, viszály tört ki a törzsfők között. Mind-egyik törzs meg akarta szerezni azt a megtiszteltetést, hogy maga tehesse vissza a követ az épület sarkában lévő helyére. Vitájuk után végül abban egyeztek meg, hogy aki elsőként lép be a szentélybe az döntsön arról, hogy kit illet meg ez a tisztség. Allah úgy rendelte, hogy Mohammed ﷺ legyen az, aki elsőként lép be az ajtón. Amikor belépett, mindenki egy emberként kiáltott fel: „Megérkezett al-Amín (a Megbízható)!” A törzsek képviselői beleegyeztek, hogy ő ﷺ döntsön arról, ki tegye helyére a Fekete Követ. Mohammed ﷺ egy leplet kért, és ennek közepére helyezte a követ. Ezután megkérte a jelenlevő törzsek képviselőit, hogy fogják meg a lepel széléit, és együttesen emeljék helyére azt, majd végül saját kezével illesztette a végső helyére. [Ahmad és al-Hákim].

Küldötté válása

Mohammednek ﷺ szokása volt Ramadan hónap napjaiban elvonulni, és magányosan elmélkedni, Isten felé fordulni. Ilyenkor mindig a Hirá hegy barlangját kereste fel, egy Mekkától nem messze fekvő, apró kis sziklaüreget. Negyvenedik életévében történt, hogy amikor ismét elvonult, megjelent neki Gábiel ﷺ férfi alakjában. Az angyal, felszólította őt, hogy: „Olvass!”. „Nem tudok!” – felelte a Próféta ﷺ. Az angyal erre erősen magához ölelte majd elengedte, és megint így szólt: „Olvass!”, mire a Próféta ismét így válaszolt: „Nem tudok!”. Az angyal pedig újból erősen magához ölelte, ismét felszólította, majd miután a Próféta ﷺ újra azt mondta: „Nem tudok!”. Gábiel ﷺ ismét magához szorította, elengedte, és így folytatta:

Olvass (oh, Mohammed) az Urad nevével (kezdve), aki teremtett! Megteremtette az embert egy vérrögből. Olvass! A te Urad a Legkegyesebb, aki íróttal tanított, megtanította az embert arra, amit nem tudott. (A vérrög 96:1-5)

Mohammed ﷺ ezután reszketve tért vissza otthonába. Elmondta Khadídzsának, hogy mi történt vele. „Bizony féltettem magam” – mesélte

a történetekről Allah Küldötte ﷺ. Felesége megnyugtatta, és azt mondta neki: „Allahra esküszöm, hogy Ő nem hagy téged cserben! Te bizony tartod a rokonsággal a kapcsolatot, igazat szólsz, gondoskodsz a vendégekről és segítesz elviselni az étellel járó nehézségeket!” Ez után Gábiel ؑ több-ször hozott kinyilatkoztatást a Küldöttnek ﷺ. Majd hirtelen megszakadtak a sugallatok. A Próféta ﷺ aggódott, mert azt hitte, hogy végleg megszűnt a kinyilatkoztatás. A mekkai hitetlenek kigúnyolták azzal, hogy Allah el-hagyta a Prófétát ﷺ. Azonban ezután nem sokkal Allah ismét elküldte hoz-zá Gábielt ؑ, aki teljes valójában megjelent az égbolton a Prófétának ﷺ, aki látta hatszáz szárnyát, és hogy alakja akkora volt, hogy elfedte az egész láthatárt. Örömhírrrel jött, biztosítva Mohammedet ﷺ arról, hogy valóban Allah küldötte.

[Esküszöm] a délelőttre, s az éjre, amint beköszönt: nem is hagyott el téged az Urad, és nem is gyűlölt meg. (A délelőtt 93:1-3)

Amikor a Próféta ﷺ meglátta, nagyon megijedt tőle. Elfordította a fejét, de akármerre fordította, az angyal ott állt előtte. Az izgalomtól és félelemtől reszketve ért haza. „*Takarjatok be! Takarjatok be!*” – kérte a háza népét. Allah ekkor azt sugallta neki:

Oh, te, betakarózott! Kelj fel és ints! Csak az Urad magasztald! A ruhádát tisztítsd meg! (A betakarózott 74:1-4)

A magasztos Allah ezekben az ájokban arra utasította, hogy intse népét és hívja őket Allahhoz. A Próféta azon nyomban nekilátott és teljes mérték-ben engedelmeskedett Allahnak. Az embereket hívni kezdte, fiatalokat és időseket, szabadokat és rabszolgákat, nőket és férfiakat és színes bőrűeket és fehéreket. A különböző törzsek tagjai közül elkezdtek őt követni és csat-lakoztak az iszlám valláshoz, ezáltal pedig elnyerték az evilági és túlvilági jutalmukat. A mekkai ostobák, a bálványimádók azonban bántalmazni és kínozni kezdték a muszlimokat. Ám Allah a Prófétát ﷺ mindettől a nagy tisztelettel övezett nagybátyja által megóvta. Nem mertek Allah Küldötte ﷺ ellen erőszakkal fellépni, mert tudták, hogy nagybátyja mennyire szereti őt.

Csodái

Isten a prófétáknak képességet adott csodák tételéhez, hogy bizonyíthas-sák küldöttségük valóságát, Isteni eredetét. Olyan csodákat, Isteni jele-ket mutattak az emberek számára, ami az adott korban, az adott közösség tagjai között a legnagyobb elismerést válthatta ki.

Mózes ﷺ Isten segítségével több csodát is tett; legyőzte az egyiptomi varázslók tudományát – akik utána el is ismerték Isteni küldetését –, szétválasztotta a tengert, vizet fakasztott a sziklából (hogy csak néhányat említsünk). Jézust ﷺ elsősorban a gyógyítás képességével áldotta meg Isten, sőt képessé tette a halottak feltámasztására is. Mohammed ﷺ Isten segítségével többek között kettéválasztotta a holdat, hallotta a sírban lévő emberek jajgatását, látta a mögötte imádkozókat és beszélt Gábriel ﷺ angyallal. A mondásai között számos olyan jelet említett meg, amelyek halála után fokozatosan bekövetkeztek, és következnek mind a mai napig. Mohammed ﷺ által kinyilvánított legnagyobb csoda azonban maga a Korán. Kinyilatkoztatása idején az arabok a világ leghíresebb költői közé tartoztak, mégsem tudtak a Korán egyetlen ájájához hasonló verset sem létrehozni, pedig erre Isten magában a Koránban szövegezte fel őket.

Mohammed ﷺ próféta-sága és a rajta keresztül kinyilatkoztatott Korán azonban egy szempontból kiemelkedik az összes többi csoda közül. Míg minden más próféta Isten általi csodatételei csak az adott korban, az adott helyen mutatták az emberek számára csodálatos voltukat, addig a Korán csodáinak mind a mai napig mindenhol és mindenki tanúja lehet. Csodálatos stílusa, tartalma, szellemi felemelő ereje mindenki számára elérhető. A Korán tökéletessége, abszolút hibátlansága bármikor próba alá vethető, így igazolva Isteni eredetét.

Titkon végzett valláshirdetés

Abban az időben, amikor Mohammed ﷺ megkapta az első kinyilatkoztatásokat az arabok nagy része bálványimádó volt. Bár hittek a Teremtőben, Allah mellett mégis különböző bálványokat imádtak, és hozzájuk fordultak segítségért. Ragaszkodtak isteneikhez, és nem is akartak mást imádni, csak ezeket. Az emberek hosszú ideje követték, nemzedékről-nemzedékre ezeket a vallásokat, nehezen változtatva a megszokott dolgokon, amiket apáik, elődeik jelöltek ki számukra. A Próféta ﷺ ilyen körülmények között lett kiválasztva, hogy az eltévedt embereket megismertesse az igaz úttal. Mohammed ﷺ Istenre hagyatkozott dawájában (az iszlámra hívásban) is, és mindvégig az Ő parancsait követte.

Isten először arra utasította, hogy Kinyilatkoztatás szavait a rokonok, közeli ismerősök között hirdesse. Ezek az emberek közelről ismerték a Próféta-t ﷺ. Tudták róla, hogy mennyire becsületes, igazmondó ember, aki sosem állítana olyan dolgot, ami nem igaz.

A legelső ember, aki követte őt, és belépett az iszlámba, felesége Khadidzsa volt. Ő készen állt már erre, hiszen mindig tiszta erkölcsű asszony volt.

A másodikként Abu Bakar ؓ a legközelebbi barátja mondta el a tanúságtételt. Később Mohammed ﷺ halála után ő lett az első kalifa, a muszlimok első vezetője. Harmadikként az unokaöccse, Ali Ibn Tálib vette fel az iszlámot. Ali ekkor fiatal fiú volt még, mégis megérett már arra, hogy megértse Isten üzenetét. Az első rabszolga, aki felvette az iszlám vallást, Zejd ibn Háríta ibn Sarahbil el Kelbi volt. Zejdet Khadidzsa ajándékozta a Próféta-nak. Mohammed ﷺ annyira jószívű és kegyes ember volt, hogy szolgájának két lehetőséget ajánlott fel: marad Mohammed ﷺ szolgálatában, vagy szabad emberként visszamehet saját családjához. Zejd annyira szerette és ragaszkodott a Próféta-hoz ﷺ, hogy azt választotta, vele marad és őt szolgálja. Mohammed ﷺ ezután szeretete jeleként fiává fogadta. Ezzel kapcsolatban azonban Isten kinyilatkoztatott egy Korán áját, amely megtiltotta az örökbe fogadást, és hogy a nevelt fiú felvegye gyámja nevét. Így rá nem a vér szerinti rokonokra érvényes törvények (pl. örökösödési szabályok) vonatkoznak. (33:5)

A Próféta ﷺ közeli barátja, Abu Bakar ؓ gazdag és saját törzsében magas pozíciót betöltő, befolyásos ember volt, akit elismertek becsületessége és igazmondása miatt. Abu Bakar ؓ kedvessége, befolyása miatt nagy segítsége volt Mohammednek ﷺ a vallás terjesztésében. Több híres, nagy kortárs lett az ő segítségével muszlim. Többek között: Othmán ibn Affán, Abdur-Rahmán ibn Awf, Szaad Ibn Abú Waqqász, Talha ibn Ubejdilláh, Bilal ibn Rabah, Abu Obejda Ibn al-Dzsarráh ؓ.

Valláshirdetés a rokonok között

A harmadik év végén véget ért a titkon végzett vallásterjesztés, és elkezdődött a nyílt hittedjesztés, először a rokonok és családtagok között. Az akkori araboknál mindenkinek sok gyereke, és nagy családja volt. A rokonok közötti vallás illetve hittedjesztést Mohammed ﷺ Allah parancsára tette, ugyanis a Kinyilatkoztatás arra utasította: „wa andzir asirataka al-aqra-bin” – Intsd a legközelebbi rokonaidat! Mohammed ﷺ Allah parancsa után egyből elment az unokatestvéréhez, a rokonokhoz, a közeli ismerősökhöz. Mohammedet ﷺ Isten megajándékozta azzal a képességgel, hogy szép szavakkal, röviden, de lényegretörően tudott fogalmazni. Rokonait összehívva pár szót mondott csak nekik:

„Én Allah küldötte vagyok, kifejezetten nektek és az embereknek általában. Esküszöm Allahra, hogy úgy fogtok meghalni, mint ahogy alszotok, és úgy fogtok feltámadni, mint ahogy felébredtek. Majd el lesztek számolva afelől amit cselekszetek. Aki a Paradicsomban lesz az örökké lesz és aki a Pokolban lesz, annak is örökké lesz.”

A Próféta apai nagybátyja, Abu Talib, annak ellenére, hogy nem lett muszlim, miután hallotta ezeket a szavakat azt mondta, hogy: „Tedd azt, amire Allah utasít téged.” Abu Tálíb egészen haláláig védte és támogatta unokaöccsét, ami nagyban megkönnyítette Mohammed ﷺ helyzetét.

Nyílt valláshirdetés

Elérkezett az idő, hogy a Próféta-t Allah így utasította a Koránban:

Emeld föl a hangodat, azzal amire utasítást kaptál és fordulj el a társítóktól.
(Al-Hidzsr 15:94)

Mohammed ﷺ Allah szavának engedelmeskedve összehívta az embereket a Mekkában, a Szafa hegyre, és megkérdezte az egybegyűltektől: *„Ha azt mondom, hogy a hegy mögött egy sereg van, aki meg akar titeket támadni és el akarja venni a családodat, a vagyontokat, akkor elhiszitek-e ezt nekem?”* Az emberek így válaszoltak: „Igazat mondasz.” Ezzel elismerték, hogy amit mond, elhinnék neki, hisz közismert volt igazmondásáról, becsületességéről. Ezután a Próféta ﷺ így folytatta: *„Én bizony egy intő vagyok számotokra Allahtól, legyetek muszlimok.”* Miközben ezt mondta, Abu Leheb fennszóval így válaszolt neki: „Tabban lak! (Pusztulj el!) Emiatt gyűjtöttél össze minket?! Allah megharagudott Abu Leheb átkára, és mindjárt ott válaszul, leküldte azt a Korán fejezetet (Al-Masad szúra), ami-ben megígérte, hogy Abu Leheb fog elpusztulni, és hogy a tűzben fog égni nem csak ő, hanem a felesége is, akinek volt egy nagyon értékes, drága nyaklánc, amit a nyakában hordott. (111:1-5)

Az asszony – akit Umm Dzsimilának hívtak – megígérte, hogy nyakláncának értékét arra fogja használni, hogy a Próféta-t ﷺ elveszejtse. Ezért Allah ígérte szerint nyaklánc helyére a Pokolban egy tűzből lévő kötelet fog majd kapni. Ez a szúra pedig a Feltámadás napjáig átokként él Abu Leheb-ben és feleségén.

Abu Leheb átkozódása ellenére is egyre többen léptek az Iszlámba, amit a Kurajs törzs meg akart akadályozni. Különböző terveket eszeltek ki, hogyan tudnának gátat vetni annak, hogy az emberek tömegesen felvesyék az iszlám vallást. Hazugságokat koholtak Allah Küldöttéről ﷺ. Azzal vádolták, hogy bolond, majd azzal, hogy varázsló. Azt is terjesztették róla, hogy dzsinn által megszállt. Ellenségeinek legfőbb érve az volt ellene, hogy a közösségben széthúzást okoz, és a hite miatt családok mennek tönkre. E vádak fő terjesztője Walid ibn Mughíra volt. A Koránban Allah választ adott ezekre a rágalmakra, szavaival bizonyítva, hogy Mohammed ﷺ Allah küldötte, aki igazat beszél.

A Próféta ﷺ ellenségei követeket küldtek szét befolyásos személyekhez, azal érvelve Mohammed ﷺ ellen, hogy lám ugyanúgy eszik-iszik, ugyanúgy járja a piacokat, mint más közönséges emberek, ők pedig egy ilyen közönséges embert követnek.

Mikor ezek az egyszerűbb eszközök nem segítettek, kitalálták, hogy az emberek és a Korán közé állnak, megakadályozva, hogy meghallgassák Allah szavát. A Korán sorai ugyanis sokakra nagy hatással voltak, főleg az arabokra. Mind retorikája, mind rímei, mind jelentése csodálattal töltötte el hallgatóit. Szép példája ennek Omar ؓ, aki az iszlám legnagyobb ellensége volt, s aki miközben lánytestvérét próbálta megakadályozni, hogy muszlim legyen, meghallva, hogy azok Koránt recitálnak, maga is bele akart olvasni annak soraiba. Saját maga olvasott fel egy részt a Ta-Ha szúrából, ami ott azonnal megfogta és meghatotta a szívét. Rájött arra, hogy ez az Írás csak Istentől eredhet, és nyomban felvette az iszlám vallást.

Allah ellenségei Nadr ibn Háritht elküldték Perzsiába, hogy megtanulja a perzsa vallást, és hagyományokat. Miután elsajátította azokat, visszatért, és a muszlimok gyűlései után odament hozzájuk, és ezekkel a tanult dolgokkal próbálta visszatéríteni őket a bálványimádáshoz. Azért kereste a tudást, hogy meg tudja cáfolni Allah Küldöttét. Azonban ez nem sikerült neki, az emberek nem hittek szavának, és nem tértek vissza a bálványimádáshoz.

Türelem és kitartás a bántalmazásokkal szemben

A legfájdalmasabb, és leggonoszabb próbálkozások a muszlimok Allah útjáról való eltérítésre a közvetlen kínzások, és bántalmazások voltak. Szomorú történetek ezek, amelyekből azonban látszik, hogy a Prófétának ﷺ és kortársainak ؓ mekkora hite volt Allahban, és mennyi mindent megtettek azért, hogy az iszlám eljusson hozzánk is.

Az egyik ilyen történet Othman Ibn Affan ؓ története. Saját nagybátyja megkötötte Othmant, körbevette száraz pálmafelevéllel, és meggyújtotta. Ezáltal próbálta meg kicsikarni azt, hogy visszatérjen a hitetlenségbe.

Bilal al-Habasi ؓ – aki később az első muedzin lett – szolga volt, Umajj ibn Khalaf szolgája. Umajj kötelet kötött szorosan Bilál nyakába, a végét odaadta a gyerekeknek, azok pedig megalázva a szolgát, kötéllel a nyakában, körbevezették a városon. Amikor visszaérkeztek, megkorbácsolta Bilált mindenki előtt. Egy másik alkalommal Umajj megszabadította Bilált ruháitól, és kivitte a sivatag homokjára délben, amikor a legforróbb volt a homok és lefektette őt. Ez nem volt elég, mert kikötözte mellére pedig egy

óriási sziklát rakott, és azt mondta neki: „Vagy így maradsz és meghalsz, vagy pedig hitetlenné válsz Mohammedben, vagy azt mondod, hogy elfogadod a mi isteneinket (al-Lát és al-Uzzát)”. Ő csak egyetlen dolgot mondott, hogy: „Allah az egyetlen, Allah az egyetlen.”

Hasonló eset történt al-Jászir családban, Ammár apjával és az édesanyjával ﷺ. Abú Dzsaahl kínozták őket, kivitte őket a sivatagba és kikötözték őket. Ammár édesapja meghalt a kínzásban és édesanyjának Szumejjanak pedig megszúrta a nemi szervét, úgy hogy sérüléseibe belehalt. Ammárt pedig – mint Bilált – kifestették a sivatagba, és követ raktak a hasára, máskor vízbe fojtogatták, korbácsolták. Rengeteg ütleget, bántalmazást kellett kiállnia. Olyannyira, hogy már nem bírta tovább, és máshogy nem bírva szabadulni a kínjaitól elkezdte szidni Mohammedet ﷺ. Így el is engedték, mert azt hitték, hogy hitetlen lett belőle. Ammár azonban elment Mohammedhez ﷺ, és sirva elnézést kért tőle. Ekkor küldte le Allah a következő ájtát:

... kivéve azokat, akiket kényszerítenek [a hitetlenségre], de a szívük nyugodt a hitben. (A méhek 16:106)

Khabbab ibn Artht a hajánál fogva húzták a forró homokon. Végigvonszolták egy jó darabon, majd hoztak egy lobogó fáklyát, aminek tüzeit a hátán oltották ki, így kínozták meg szerencsétlent.

Mohammed ﷺ prófétát is többször megkínózták, bántalmazták.

Ibn Iszhák azt mondta: „Amikor Abú Tálib (a Próféta ﷺ nagybátyja) meghalt, akkor a Kurejs elkövette mindazokat a bántalmazásokat, amelyeket életében nem mertek megtenni.” Abú Naím elbeszélése alapján Abú Hurejrára való hivatkozással jegyezték fel, aki azt mondta: »Amikor Abú Tálib meghalt, rátámadtak Allah Küldöttére, aki azt mondta: *’Ő nagybátyám! Mily gyorsan megéreztem hiányodat!’*».

Al-Bukhári és Muszlim hadisz-gyűjteményeiben szerepel a következő: „Allah Küldötte ﷺ éppen imádkozott, amikor Ukba ibn Abú Maít egy teve magzatburkát a hátára dobta. Allah Küldötte ﷺ pedig addig nem mozdult el a leborulásból, amíg Fatima le nem vette azt a hátáról. Majd azt mondta: *»Ó Istenem, ragadd el a Kurejs vezetőit!«*».

Al-Bukhári gyűjteményében szerepel, hogy egy napon Ukba ibn Abú Maít megragadta a Próféta vállát és a nyaka köré tekerte a ruháját, majd rettenetes erővel fojtogatni kezdte őt. Ekkor odaért Abú Bakar ﷺ, aki ellökte őt tőle és azt mondta: „Vajon azért ölnétek meg egy embert, mert azt mondja: »Allah az én Uram!«?»

Oqba egy alkalommal, amikor Mohammed ﷺ imádkozott Mekkában, és éppen leborult, egy pálmafa törzsét hozta, és ráarkta a hátára. Mohammed ﷺ nem bírt megmozdulni egészen addig, amíg nem jött a lánya Fatima, aki segítette megszabadulni ettől.

Kivándorlás Abesszinába⁷

A kínzások, megbélyegzések annyira mindennapossá váltak, hogy egy idő után Mekkában elviselhetetlenné vált az élet a muszlimok számára. Allah a Koránban megmutatta számukra, hogy hogyan könnyíthetnek a nehézségeiken. A Seregek szűraban (39:10) Allah azt mondta, hogy Allah földje széles azok számára, akik hisznek benne. Ennek az ájának a hatására indult meg az első kivándorlás (hidzsra) Mekkából. Mint mindig, a Próféta ﷺ most is Allah parancsának engedelmeskedve döntött, mint amikor elkezdte a rokonai között, majd nyíltan is terjeszteni az iszlámot. A kivándorlás mellett is Allah sugallata miatt döntött, Aki megadta számukra azt a lehetőséget, hogy ha bántalmazás éri őket, vagy olyan nehézségek, amikor nem tudják vallásukat békében gyakorolni, lehetőségük legyen elhagyni azt a területet, és Allah széles földjén más, nyugodt, békés területet keresni.

Kivándorlásuk céljául Abesszínát választották. Ott akkoriban egy igazságos, bölcs keresztény király uralkodott, Nadzsásij, aki megígérte, hogy ha odamennek, védelmet fog nyújtani számukra.

Az első kivándorlás radzsab hónapban történt, a prófétaság, az első sugallat kinyilatkoztatása utáni ötödik évben. Ez a csoport 12 férfiből és 4 nőből állt. A vezetőjük Othmán ibn Affán ؓ volt, akinek felesége Rukajja, Mohammed ﷺ lánya volt. Amikor a prófétai kortársak Othman ؓ vezetésével elindultak, Dzsiddába vették az útjukat, ami Mekkától pár kilométerre fekszik. Éjszaka indultak el, de a Kurajs törzs tagjai valahogy megtudták, hogy és utánuk eredtek a kikötőbe. Dzsidda és Abesszína között rendszeres kereskedelmi hajóút volt. Egy kereskedelmi hajóra próbáltak meg feljutni és az első hajóra ami indult felszálltak. Amikor odaértek az üldözők a hajó már elindult, így Othmánék békében értek el Abesszinába, anélkül, hogy bármi bántódásuk esett volna.

Az első csoport elmenekülése után, a kurejsiek abbéli haragjukban, hogy a muszlim csoport kicsúszott a kezeik közül, Mekkában még nagyobb kínzásoknak és megaláztatásoknak vetették alá az otthon maradtakat, akiknek így egyre nagyobb vágyuk lett, hogy ők is minél hamarabb csat-

7. A mai Etiópia valamint minden olyan ország területe, ami Egyiptom alatt van, beletartozva Szudán, Etiópia, Eritrea, Zsibuti.

lakozhassanak a Abesszinában lévőkhöz. A második csoport is éjjel indult el, hogy Dzsiddában hajóra szálljanak. A mekkaiak ugyanúgy követték őket, de a muszlimok most is gyorsabbak voltak, és hamarabb elindult a hajójuk, mint hogy üldözőik utolérték volna őket. A menekültek között ekkor már sokkal több ember volt, csoportjuk 83 férfiből, és 19 nőből állt. Hála Allahnak, ők is békében megérkeztek, és csatlakoztak a korábban kivándorolt muszlimokhoz.

Allah megsegíti az igazakat

A mekkaiak ezután két embert – Amr ibn al-Ászt és Abdullah ibn Abú Rabiát – küldtek Abesszinába, gazdag ajándékokkal megrakva, hogy elérjék királynál, hogy visszavonja a muszlimok számára adott védelmét. Mikor Nadzsasij elé álltak, így szóltak: „Bolond fiatalok jöttek el hozzád kö-zülünk, akik elhagyták apáink vallását és nem léptek a te vallásodba. Új vallást hoztak, amit nem ismerünk sem mi, sem te. Ezért küldd vissza az apáik vallásához, küldd vissza a családjaikhoz, népükhöz őket.” Nadzsasij papjai, írástudói és a körülötte élő emberek el akarták fogadni az ajándékokat, így azt akarták, hogy küldje vissza a muszlimokat a saját országukba. Azonban Nadzsasij igazságos király volt. Nem akart rossz döntést hozni, ezért egy küldöttséget hívott magához a muszlimok közül, hogy megkérdezze, mi is ez az új vallás, amit ők vallanak. A választás Dzsaffar ibn Abú Tálibra esett Nadzsasij egyből megkérdezte azt, hogy mi is ez az új vallás, ami által elhagytátok a ti régi vallásotokat, az apáitok vallását, és nem léptetek be az én vallásomba.

Dzsaffar elkezdte mondani, hogy – Ő király, tudatlan népek között éltünk. – Elkezdte elmesélni neki, hogy mi is volt ez a tudatlanság, hogy mi az, ami volt, és mi az, ami megváltozott, és mi az, ami miatt ők ezt a vallást választották. – Bálványokat imádtunk, döglött állatokat ettünk, a rokonokat elhagytuk, a szomszédokkal rosszul bántunk. Az erős megette a gyengét – vagyis, hogy elvette a jogait, megalázta és maga alá gyűrte a gyengét. – Amíg Allah el nem küldött hozzánk egy prófétát. Ismertük az Ő származását, az igazmondását, és a becsületességét. Ő Allah imádatára hívott bennünket, hogy hagyjuk el, amit Allah helyett imádnak, a köveket és a bálványokat. – Utána elkezdte az ellenkezőjét mondani annak, mint amilyen az előző életük volt. Elkezdte mondani, hogy az iszlám miket parancsolt meg. Azt mondta Dzsaffar Nadzsasijnak, hogy – Igazságosságra utasított minket Mohammed ﷺ. A megbízás teljesítésére kötelezett minket, a rokonoknak a látogatására illetve a kapcsolatfenntartására, jó szomszédságra, az erkölcstelen dolgok elhagyására. Megtiltotta, hogy erkölcstelen dolgokat tegyünk. Megtiltotta számunkra az igazságtalan vérontást, az élet kiontását, a hazug és rágalmozó beszédeket, és a vagyon habzso-

lását, összeharácsolását, a rendes, erényes nők rágalmazását. Utasított bennünket Allah imádatára, arra hogy ne állítsunk Allah mellé társakat. Utasított minket az imádkozásra, az adakozásra, az alamizsnára, a böjtre. – És megpróbálta részletesen elmondani, hogy mi is az az iszlám vallás. És utána azt mondta, hogy – Hittünk Neki, és megengedettnek tartottuk azt, amit Ő megengedett, megtiltottnak vettük azt amit Ő megtiltott. A népünk ezért cserébe ránk támadt, kínoztak minket, megaláztak, és vissza akartak téríteni minket a bálványimádáshoz. Miután leigáztak bennünket, mi kivándoroltunk hozzád, Téged választottunk más királyok helyett, mert tudtuk, hogy igazságos vagy. Kívántuk a Te közelségedet és reméltük, hogy nálad nem fog igazságtalanság érni bennünket. – Majd Nadzsásij kérte Dzsaaffart, hogy mondjon valamit, amit Mohammed ﷺ hozott. Kérte Dzsaaffart, hogy olvasson fel valamit előtte és az ő papjai előtt a Koránból. Dzsaaffar a Mária szüra egy részét választotta, és elrecitálta ott előttük szép hangon. Nadzsásij elkezdett sírni, úgy hogy az egész szakállá könnyben úszott. A körülötte lévő emberek is elkezdtek sírni, hogy a könny eláztatta azokat a lapokat, amiket ők vittek magukkal. Nadzsásij azt mondta ezután, hogy ez, és amit Jézus hozott az egyetlen lámpásból, vagyis egyetlen helyről ered, Allahtól, aki a fényességet adja. Azt mondta a Kurejsieknek, hogy: „WalLahi (esküszöm Allahra), hogy nem fogom őket kiutasítani és nem fogom őket visszaküldeni tihozzátok.” Miután a két Kurejs küldött Abdullah és Amr meghallotta Nadzsásij hogyan döntött és milyen beszélgetés folyt közöttük, azt kérte Amr Abdullahtól, hogy maradjanak még, és azt mondta hogy egy másik ötlet jutott az eszébe, amivel másnap képes lesz majd őket szétválasztani, ellenségeskedést szítani. Valószínűleg nem akartak eredmény nélkül hazamenni, hiszen nagy értékű ajándékot vittek, mégsem volt semmi eredménye. Nem akarták visszavinni. Amr másnap elment a Nadzsásijhoz, és azt mondta neki, hogy kérdezd meg a muszlimokat, hogy mit is mondanak Jézusról, mert szörnyű dolgot állítanak róla, olyan dolgot, amit a keresztények hitével nem egyezik.

Amikor a muszlimok meghallották, hogy mi a kérdése Nadzsásijnak, nagyon megijedtek, de megegyeztek abban, hogy nem fognak hazudni, csakis az igazságot fogják mondani, és a Koránból fognak majd idézni. Azt mondta Dzsaaffar a Koránból idézve, hogy Jézus Abdullah, Allahnak a szolgája, imádója, és az Ő prófétája, és az ő küldötte. Nadzsásij fölvetett egy botot a földről és azt mondta, hogy bizony Jézus nem más, mint amit mondtok, és visszautasította azt, hogy kiutasítsa a muszlimokat Etiópiából, Abesszinából, sőt megparancsolta, hogy térjen vissza ez a két kurajsi ember Amr és Abdullah, és ne próbálkozzanak újabb vádakkal. Nadzsásij azt mondta Dzsaaffarnak, hogy menjetek, békében, éljetez itt az országomban, nem fog benneteket senki sem bántani és úgy folytatta Amrnak és Abdullahnak, hogy a királyságom Allahtól tért vissza, ugyanis az ő királysága egyszer már elveszett. Utána azonban újra király lett másodszor is. Azt

mondta, hogy ez Allahtól jött vissza és senkinek sem adtam csűszópénzt azért, hogy a királyságom visszatérjen. Allah adta vissza a vagyonomat és a királyságomat, és nem fogadok el senkitől sem csűszópénzt azért, hogy valamit is elérjen nálam. Visszautasította őket, és a két mekkai visszatért Mekkába

A Próféta ﷺ könyörületessége a népe iránt

Amikor Mekkában egyre súlyosbodott Allah Küldöttének ﷺ bántalmazása – nagybátyja Abú Tálib, és Khadídza halála után –, kiment Táifba és hívni kezdte a Thakif törzseit az iszlámba, ám csupán makacsság, gűny és bántalmazás volt erre a válaszuk. Sőt, annyira megdobálták őt kövekkel, hogy véres lett mindkét sarka. Ezért elhatározta, hogy visszatér Mekkába. Azt mondta: *„Gondterhelt arccal, rosszkedvűen indultam el Táifból. Nem törődtem a külvilággal és csupán akkor eszméltem fel, amikor már távoli területen voltam⁸. Felemeltem a fejem, és íme egy felhő árnyéka borult rám. Felnéztem, és íme ott volt Gábiel ؑ, aki megszólított: »Allah bizony hallotta néped hozzád intézett szavát és válaszát. Így elküldte hozzád a hegyek angyalát, hogy utasítsd őt arra, amit velük tenni szeretnél.« Ezután a hegyek anygala üdvözölt, majd azt mondta: »Allah bizony hallotta néped hozzád intézett szavát. Én vagyok a hegyek anygala, az Urad küldött el tehozzád, hogy arra utasíts, amit velük tenni szeretnél. Ha akarod, rájuk borítom az „Akhsabajnt” (a Mekkát közrefogó két hegyet).« Ő erre azt felelte: »Inkább azt szeretném, hogy Allah olyanokat hozzon elő ágyékukból, akik egyedül Allahot szolgálják, és nem állítanak mellé társként senkit.» [Al-Bukhári és Muszlim].*

Allah Küldötte ﷺ minden zarándoklat időszakában kiment a törzsekhez és támogatást keresett náluk azt mondván: *„Ki ad menedéket? Ki segít győzelemre? Kurejs törzse ugyanis megtiltotta, hogy továbbadjam az Uram szavát!”*

Ezután az Akaba nevű helysénél hat emberrel találkozott, hívta őket az iszlámra. Ők csatlakoztak is a valláshoz, majd visszatértek Medinába és a saját népüknek kezdték hirdetni addig, amíg el nem terjedt közöttük. Majd Mohammed ﷺ és a medinaiak között megtörtént – titokban – az első és később a második akabai hűségsvöetség, ami után Allah Küldötte ﷺ arra utasította mekkai társait, hogy vándoroljanak ki Medinába.

8. Karn Ath-Thaálib vagy más nevén: Karn al-Manázil. Ez Nedzsd lakói zarándoklatának határa.

A hidzsra (kivándorlás) Medinába

Miután a muszlimok java már kivándololt Mekkából, Allah Küldötte ﷺ és Abú Bakar is elindult Medinába. Először a „Thaur” nevű barlangban húzták meg magukat, ahol három éjszakát töltöttek, így eltűntek a Kurejs szeme elől. Majd megérkeztek Medinába, ahol üdvözölték és befogadták őket, ahol felépítették az első mecsetet és Mohammed ﷺ lakhelyét. A Próféta ﷺ és kortársai ﷺ tíz évig éltek Mediánban, mielőtt visszatérhettek volna Mekkába.

Csatái

Ibn Abbászra hivatkozva jegyezték fel, hogy azt mondta: „Amikor kivándorolt Allah Küldötte ﷺ Mekkából azt mondta Abú Bakarnak: *»Kiűzték a profétájukat! Allahé vagyunk és Hozzá lesz a visszatérésünk! Pusztuljanak el!«* Ekkor bocsátotta le Allah a következőket:

Megengedettett [a harc] azoknak, akik jogtalan bánásmódban részesültek.
(A zarándoklat 22:39)

Ez volt az első harccal kapcsolatban kinyilatkoztatott ája. Allah Küldötte ﷺ ezután 27 csatában vett részt és kilencben maga is harcolt: a badri, az uhudi, a murajszi és az Árok-csatában, a Kurejdza törzs és Khajbar ellen, Mekka bevételénél, a hunajni és a taaifi csatában. Ezen kívül 56 kisebb portyára küldött ki csapatokat.

Zarándoklata és Umrája

Allah Küldötte ﷺ miután Medinába kivándorolt csupán egy alkalommal teljesített zarándoklatot az úgynevezett Búcsú zarándoklaton. Négy alkalommal teljesített umrát, mindegyiket Dzu al-Kadah hónapban kivéve azt, amelyet a zarándoklata alatt végzett el. Az első umrája a hudejbijai umra volt, melyet a mekkaiak megátoltak. A második a pótlólagosan végzett umrája volt, a harmadik az Dzsiránai umra, a negyedik pedig az, amelyet a zarándoklata alatt végzett el.

Küldetésének legfontosabb eseményei

Az Iszraa és a Miraadzs (az éjszakai utazás és égbemenetel) a hidzsra (kivándorlás) előtt három évvel történt. Ekkor irattatott elő a napi ötszöri imádkozás.

Az első év: a kivándorlás, a medinai mecset építése és egy állam létrehozásának kezdete. Ekkor irattatott előírva a zaká (kötelező adakozás).

A második év: a badri csata éve, amelyben Allah dicsőségre és győzelemre vitte a hívőket az ellenségükkel szemben.

A harmadik év: az uhudi csata éve, amelyben vereséget szenvedtek a muszlimok, mivel megszegték a Próféta ﷺ utasítását azzal, hogy néhány katona a zsákmányt tartotta szem előtt.

A negyedik év: a Nadír törzs elleni csata éve, amelyben kiűzte Allah Küldötte ﷺ a zsidó Nadír törzset Medinából, mivel megszegték a muszlimokkal kötött egyezményüket.

Az ötödik év: a Muszthalak törzs elleni csata, az Árok-csata, illetve a Kurejdza törzs elleni csata éve volt.

A hatodik év: a hudejbijai békekötés éve. Ebben az évben tiltattattak meg teljes mértékben a kábító italok.

A hetedik év: a Khajbar elleni csatának az éve. Ebben az évben ment Allah Küldötte ﷺ a muszlimokkal Mekkába, ahol elvégezték az első umrát. És ebben az évben vette feleségül Allah Küldötte ﷺ Szafijja bint Huzej ibn Akhtabot.

A nyolcadik év: a muszlimok és a bizánciak közötti első csata az úgynevezett mutai csatának az éve, valamint Mekka bevételének és a Havázin illetve Thakif törzsek elleni úgynevezett hunajni csatának az éve.

A kilencedik év: a Próféta ﷺ utolsó hadjáratának a tabúki csatának az éve. A küldöttségek évének nevezik, ugyanis ebben az évben jöttek a küldöttségek Allah Küldöttéhez ﷺ és vették fel tömegesen az emberek az iszlám vallást.

A tizedik év: a Búcsú zarándoklat éve, amikor több mint százezren végeztek el együtt a Prófétaival ﷺ a zarándoklat szertartását.

A tizenegyedik év: ez év elején 63 évesen halt meg Allah Küldötte ﷺ a Rabi al-Avval hóna egyik hétfői napján. Negyven évet élt a prófétaság előtt, és huszonhárom prófétaként és küldöttként. Ebből tizenháromat Mekkában, tizet pedig Medinában töltött.

A Próféta ﷺ jellemvonásairól

Allah Küldöttének ﷺ jellemvonásait néhány Korán versszakból (ájából), valamint kortársai ﷺ elbeszéléseiből ismerhetjük meg. Allah Küldötte ﷺ kellemes megjelenésű és kiváló erkölcsű férfiú volt. Erről számos hagyomány (hadís) számol be. Ezeket a következőkben röviden összefoglaljuk, ha Isten megsegít minket ebben.

Arcának leírása:

Allah Küldöttének ﷺ arca szemet gyönyörködtető volt, amit a beszámolók szerint olyan csodálatos ragyogás borított be, akár a Holdat telihold idején. Jól látszott rajta kedélyállapota, mikor öröm érte, fénylett a boldogságtól, viszont amikor haragra gerjedt elvörösödött. Formája kerekded, bőre fehér, orcája pedig pirospozsgás volt. Arca verejtéke apró gyöngyszemekké állt össze, aminek az illata a mósusznál is finomabb volt.

Nagy, mélyfekete szemeit hosszú, sűrű szempilla tette még tetszetősebbé. Orrának nyerge kidomborodott. Szépen ívelt szájából – mikor mosolyában kilátszottak a fogai, vagy mikor beszélt – világosság áradt.

Sűrű, ápolt, fekete szakállá tiszteletet ébresztett. Halántéktól halántékig, nyakát is eltakarva keretezte arcát. Mind kissé göndör hajában, mind pedig szakállában volt egy kevés ezüstösen fénylő, őszes rész.

Termete és alkata:

Arányos termetű volt, átlagos testmagassággal és átlagos testsúllyal. Nem volt sem alacsony, sem kifejezetten magas. Nem volt sem kövér, sem vékony. Teste erős, izmos, mellkasa és vállai szélesek voltak. Szegycsontjától köldökéig kevés szőrzet borította a hasát, de se a mellkasán, se pedig a hasán nem volt ezen kívül más szőrzet.

Illata:

Allah Küldöttének ﷺ teste, valamint verejtéke jobb illatú volt, mint bármely illatszer illata. Anasz ibn Málík azt mondta: Sosem éreztem illatosabb ámbrát vagy mósuszt, vagy bármi más illatosítót, amelynek jobb lett volna az illata, mint Allah Küldöttének ﷺ. Dzsábir azt mondta: Amikor a Próféta ﷺ végigment valamely úton, felismerték az illatáról, hogy ő járt arra.

Amikor kezét fogott egy férfival, az egész nap kezén érezhette a Próféta ﷺ kezének illatát. Amikor kezével megsimogatott egy gyermeket, azt az illat miatt könnyen felismerték a gyermekek között. Allah Küldötte ﷺ tehát mindig ápolt volt és jó illatú. Szerette kellemes illatokat és szerette velük illatosítani magát.

Hangja és beszéde:

Beszéde tiszta, és könnyen érthető volt. Allah a bölcsesség és a világos beszéd mellett megajándékozta őt a tömör, mély értelmű, lényegét megragadó fogalmazóképességgel. Szépen és tisztelettudóan fordult az emberek felé. Amikor csendben volt megbecsülést ébresztett még hallgatásával is, amikor beszélt az emberek felé, beszéde fényességgel töltötte el.

A Próféta ﷺ erkölcséről néhány szóban

1. Az emberek közül kiemelkedett bőkezűségével, adakozásával, bátorságával, és állhatatosságával, a bántalmazással és üldöztetéssel szemben.
2. Kiemelkedett tisztelettudásával, szemérmességével és alázatosságával.
3. Népe már a próféta-sága előtt a Megbízható névvel illette, igazságossága, becsületessége, szavahihetősége miatt.
4. Szerénysége mindenki számára példamutató volt, mindenki közt ő állt a legtávolabb a fennhéjázástól.
5. Példát mutatott azzal, hogy milyen hűségesen tartotta magát az egyezményekhez, hogy milyen odaadóan ápolta kapcsolatát a rokonaival, és milyen könyörületesen és szépen bánt az emberekkel. Megtisztelte a szegények és nincstelenek társasága is, eleget tett a rabszolgák meghívásának, úgy étkezve velük, mint más, szabad emberekkel tette volna.
6. Mosolygó, haragvástól távol álló ember volt. Allah Küldötte ﷺ csakis Allahért gerjedt haragra, és sosem állt bosszút önmagáért, csakis Allahért, ha megsértették Allah valamely parancsát.

Allah Küldötte ﷺ kimagaslott társai közül nagylelkűsége, szavahihetősége, finom modora és jó természete révén. Allah azt mondta róla a Koránban:

Te bizony kitűnő erkölcsű vagy! (Az író toll 68:4)

Allah Küldötte ﷺ a legbátrabb, a legszerényebb és a legalázatosabb és a legszemérmesebb volt a kortársai ﷺ között. Elfogadta az ajándékot és visszonozta is azt, de adományt nem fogadott el, és nem is evett abból. Míg maga miatt soha nem haragudott meg, addig az emberek Allahnak való engedetlensége miatt igen. Illedelmesen evett abból, amit éppen talált és nem utasított vissza semmit, amit feltálaltak neki. Volt mikor éhezett, előfordult, hogy több hónapig nem főztek a házában. Allah Küldötte ﷺ együtt volt a szegényekkel és a nincstelenekkel, látogatta a betegeket és részt vett

a temetési menetekén. Kedvesen bánt az emberekkel. Tréfálkozott, de sosem mondott mást, mint az igazat. Ha nevetett, nem hahotázott. Családja gondoskodásával foglalkozott. Azt mondta: „A legjobb közületek az, aki a legjobb a családjához. Közületek pedig én vagyok a legjobb a családomhoz!” [At-Tirmidzi]. Anasz Ibn Málík azt mondta: „Tíz éven át szolgáltam Allah Küldöttét, de egyszer sem kérdezte meg, ha tettem valamit, hogy miért tettem, és ha valamit nem tettem meg, hogy miért nem!”

Érdeme

Dzsábir ibn Abdullahra való hivatkozással jegyezték fel, hogy Allah Küldötte ﷺ a következőt mondta: „Öt olyan dolgot kaptam, amelyet senki előttem nem kapott: segítségül kaptam a rettegést, amely egyhavi járóföld távolságra megelőzött engem (amerre csak jártam). Az egész föld mecset-té és tisztává lett téve számomra, így akit elért az ima ideje az imádkozzon (ott, ahol van). Megengedetté lett téve számomra a hadizsákmány, ami tilos volt mindegyik (prófétának) énelöttem. Megkaptam a közbenjárás jogát. És míg a próféták korábban csak a saját népükhöz, addig én minden emberhez lettem elküldve.” [Al-Bukhári és Muszlim]. Muszlim gyűjteményében szerepel a következő Anaszra való hivatkozással feljegyzett hadisz, amely szerint a Próféta azt mondta: „Én fogok közbenjárni először a Feltámadás Napján. Nekem lesz a legtöbb követőm a Feltámadás Napján. És én fogok először bekopogni a Kert kapuján!”. Al-Bukhári gyűjteményében áll az a hadisz, amely Abú Hurajrára való hivatkozással jegyeztetett fel, miszerint a Próféta azt mondta: „Én leszek Ádám fiainak a vezetője a Feltámadás Napján. Én leszek az első, aki előjön a sírjából. És én leszek az első közbenjáró és az első, aki közbenjárásra utasíttatik.”

Istenszolgálata és megélhetése

Áisa azt mondta: „Allah Küldötte ﷺ olyan sokat imádkozott éjjelente, hogy felrepedezett a lába, és amikor ezt szövé tették neki, azt mondta: »Vajon ne legyen-e hálás szolgálta?«» [Al-Bukhári és Muszlim]. Áisa hozzátette, hogy az ágya, amelyen aludt, rostokkal tömött bőrből készült. Másfelől Ibn Omarra való hivatkozással jegyezték fel, hogy azt mondta: „Láttam amint Allah Küldötte ﷺ egy egész napon át térült-fordult, de még csak egy rossz datolyaszemet sem talált, amelyet megehetett volna! Mindez, ami elmúlt evilági életében, nem ártott neki, aki a legnagyobb ember az élők és halottak között.”

A dicséret és a hála Allahot illeti, aki a Mohammedet ﷺ követő nemzet tagjaivá tett bennünket és kérjük Öt, hogy segítsen minket a Neki való engedelmességre!

Röviden a Szunnáról

A Szunna elsősorban a Próféta ﷺ istenszolgálati hagyományát jelenti, vagyis a Próféta ﷺ hitelesen visszavezethető, írásban rögzített mondások, cselekedetek vagy jóváhagyások összességét. Az írott feljegyzéseket hadíszoknak (közléseknek) nevezzük.

A vallásjogban (fikh) a Szunna minden olyan jócselekedetre vonatkozik, amelynek elvégzéséért jutalom jár, de elmulasztása nem jelent vétket.

Bevezető

Allah bizony elküldte Mohammed prófétát ﷺ az igaz vallással, és az egyenes útmutatással, könyörületként a világ számára. Vezetőként az istenfélőknek és bizonyítékként az összes teremtménynek. Allah kötelezővé tette a Prófétaának ﷺ való engedelmességet, az ő követését és szeretetét. Mindezt a Túlvilági Kertbe vezető úttá tette, viszont megvetettséget és lealacsonyodást helyezett kilátásba azok számára, akik ellenszegülnek utasításának.

Ó, kedves testvérem! Az azán (imára hívás), az iqâma (az imádkozás kezdetének kinyilvánítása) és az imádkozás során is tanúsítod azt, hogy Mohammed Allah Küldötte ﷺ. Ám ha valóban tanúsítod, hogy Mohammed Allah Küldötte ﷺ akkor kötelességed négy dolgot betartani:

1. Igaznak tartani mindazt, amit Allah Küldötte ﷺ közölt.
2. Engedelmeskedni neki abban, amit megparancsolt.
3. Elkerülni mindazt, amit megtiltott és amitől óva intett.
4. Allahot csak és kizárólag olyan módon szolgálni és imádni, amit tanított és jóváhagyott.

Tudd meg kedves testvérem, hogy kevesen vannak ebben a korszakban azok, akik Allahot kizárólag úgy szolgálják és imádják, ahogy Allah Küldötte ﷺ utasította. Annyira kevesen, hogy idegeneknek tűnnek a többi ember számára. Ezt azonban nem kell furcsának tekinteni, hiszen Allah Küldötte ﷺ előre megmondta ezt, amikor így szólt: *„Az iszlám idegenként vette kezdetét, és idegenként fog visszatérni (a későbbiekben), ahogyan kezdődött, ám nagy jutalom jár azoknak az idegeneknek!”*(Muszlim).

Több hadís (prófétai közlés) is leírja ezeknek az idegeneknek tűnő embereknek a jellemvonását:

- Ők azok, akik megjavulnak, amikor az emberek romlottá válnak.
- Ők azok, akik helyrehozzák azt, amit az emberek elrontanak.
- Kis számú jámbor emberek ők, a nagy számú romlott emberekhez képest, és akik nem engedelmeskednek nekik, többen vannak, mint akik engedelmeskednek.

- Ők azok, akik ragaszkodnak Allah könyvéhez, amikor mások elhanyagolják, és követik a Szunnát², amikor mások mellőzik.

Allah Küldötte ﷺ elmondta nekünk, hogy a Szunnát betartó, ahhoz ragaszkodó emberek kevesen lesznek, akik eltérnek attól, azok viszont sokan. A Próféta arra ösztönzött minket, hogy ragaszkodjunk a Szunnához, kövessük azt, szólítsuk fel az embereket a követésére, tanítsuk nekik, és tőrjük kitartással a Szunna terjesztésével járó nehézségeket, a megvetést és bántalmazást.

Az Allah Küldötte ﷺ felé táplált szeretet jelei

1. A Próféta ﷺ való engedelmesség

Az Allah Küldöttének ﷺ való engedelmesség olyan, mint a magasságos Allahnak való engedelmesség. Hiszen a Küldött ﷺ Allah szavát hirdette az emberek számára. Allah azt mondta a Koránban:

Aki engedelmeskedik a Küldöttnek az Allahnak engedelmeskedik.

(A nők 4:80)

Minden muszlim, akihez eljutott a prófétai Szunna (hiteles hadisz formájában), kötelessége követni azt, függetlenül attól, hogy megfelel-e a vágyának és óhajának, vagy sem. Allah Küldötte ﷺ azt mondta: *„Nem lesz teljes egyikőtök hite sem, egészen addig, míg nem követi azt, amit én elhoztam (az iszlám összes tanítását)”*. [an-Navaví]

Az olyan muszlim, aki a Szunnából csak azt fogadja el, ami megfelel a vágyainak, és közben azt mondja magáról, hogy követi Allah Küldöttét ﷺ, hazugságot állít magáról. Az ilyen ember csupán a vágyait követi. A magasságos Allah azt mondta:

Ha nem követnek téged (nem tesznek eleget utasításodnak), akkor tudd meg, hogy csak a vágyaikat követik. (A történet 28:50)

Sokan vannak, akikhez eljut a Szunna, sajnálatos módon mégsem tesznek eleget az abban foglaltaknak. Azzal érvelnek, hogy már megszokták a hagyományaikat, vagy hogy így tanulták meg az iszlámot, esetleg mert apáik, vagy vallási előljáróik más véleményen vannak.

Megint mások azzal érvelnek, hogy Európában vagyunk, és az itteni helyzetre hivatkoznak. Azzal mentegetőznek, hogy most más korban élünk, mint ami a Próféta ﷺ idejében volt, a mekkai környezettől és a prófétai kortársak ﷺ társaságától messze, és eltérő módon élünk. Ezzel azonban

csak okokat keresnek arra, hogy saját maguknak vallási könnyítéseket tegyenek. Mindez oda vezeti őket, hogy elhanyagolják a Szunnát, és eltérnek attól, miközben azt állítják, hogy szeretik a prófétát, és követik őt.

2. A Szunnához való fordulás a vitás kérdések eldöntésénél

A Próféta ﷺ iránti szeretet és a neki való engedelmesség arra kötelez minket, hogy a Szunnához térjünk vissza a vitás helyzetekben. Meg kell keresnünk azt a hiteles hadíszót, amely dönt a vitázó felek között, és ezt a döntést el kell fogadnunk, és alávetnünk magunkat az abban foglaltaknak. A magasságos Allah azt mondta:

De nem, az Uradra (esküszöm)! Mindaddig nem hisznek, amíg nem tesznek meg téged döntőbíróvá a közöttük történt összes vitában, majd nem éreznek magukban semmilyen ellenérzést a döntésed iránt, és teljes alávetettséggel alá nem vetik magukat (annak). (A nők 4:65)

Ha nézeteltérés támad közöttünk bármiben, akkor kötelességünk, hogy ne ragaszkodjunk elvakultan saját véleményünkhöz, vallási eljáróink véleményeihez, esetleg bizonyos irányzatokhoz, hanem a Szunnához kell fordulnunk, és a hiteles hadíszokra kell hagyatkozni a döntést illetően. Ezt kell előnybe helyeznünk a véleményekkel szemben, hiszen a dicsőséges és fenséges Urunk azt mondta:

Ó ti, akik hisztek! Ne helyezzétek magatokat (saját döntéseket) előre, Allah és Küldötte (döntése) elé! (A szobák 49:1)

Ebből az ájából megtudhatjuk, hogy nem szabad egyetlen beszédet, vagy véleményt sem előnyben részesíteni Allah és küldöttének szavával szemben. Így ha eljut hozzánk a bizonyíték a Koránból vagy a Szunnából, el kell fogadnunk, és aszerint kell cselekednünk. Ez a cselekedet, vagyis a Szunna érvényre juttatása a döntésekben, a Próféta ﷺ iránti szeretetünk és a neki való engedelmességünk jele.

3. Az iszlám közösség egységének megőrzése

A muszlim közösség egységének megőrzése és vallási szektákra valamint csoportokra való szétszakadásának a megakadályozása ugyancsak a Próféta ﷺ iránti szeretetünk ismertetőjele. Minden olyan vallási csoportosulás, amely azt állítja, hogy a helyes úton jár, és rajta kívül minden más csoport rossz úton jár, majd felszólítja az embereket arra, hogy csatlakozzanak hozzá, helytelenül cselekszik. A helyes cselekedet az, hogy a Koránhoz és a Szunnához hívjuk az embereket, nem pedig egy meghatározott csoporthoz, hiszen a magasságos Allah azt mondta:

És bizony ez a ti vallási közösségetek egy közösség, és én vagyok a ti Uratok, féljetek hát engem! Ám ők feldarabolták az ügyüket (vallásukat) maguk között (csoportokká váltak szét), minden csoport annak örvend, ami nála van. (A hívők 23:52-53)

... s ne tartozzatok a társítók közé! Azok közé, akik darabokra szaggatták a vallásukat, és csoportokká szakadtak, minden csoport annak örvend, ami nála van (A bizánciak 30:31-32)

És kapaszkodjatok szilárdan Allah kötelékébe (az iszlám vallásba), és ne szakadjatok szét (csoportokra)! (Imrán nemzetsége 3:103)

A prófétai kortársak ﷺ ügyeltek a muszlimok egységére. Egyikük sem hozott létre vallási csoportot, hanem felszólították a muszlimokat a Korán és a Szunna követésére, hogy ezek együttesen vezessék őket és e köré csoporsuljanak mindannyian.

4. A Próféta ﷺ iránti szeretetünk kifejezése az állandó fohászkodás Allahoz, hogy dicsérje és üdvözítse Küldöttét ﷺ

5. A Szunna tanulmányozása, és az embereknek való továbbadása

6. A Szunna megvédelmezése, és megtisztítása a kitalációktól és az újításoktól

A Szunnától való eltérés és ennek következményei

1. Csakis a Korán, és a Próféta ﷺ követésével valósulhat meg a jó, kellemes élet az evilágon, és a Kertbe való bejutás a túlvilágon. Ha a Korán és a Szunna egy adott helyzetben nem ad megfelelő útmutatást, akkor a prófétai kortársakról ﷺ fennmaradt hagyományokat kell követnünk. A Szunnától, illetve a kortársak ﷺ módszerétől való eltérés, a Pokolba vezet. Erről a magasságos Allah azt mondta:

Aki ellenszegül a Küldöttnek, azután, hogy világossá vált számára az [Igaz] útmutatás, s más követ a hívők (kortársak) Útja helyett, azt otthagyjuk azon (az úton), amit választott, és majd a Pokolba fogjuk helyezni. Milyen rossz végzet ez! (A nők 4:115)

2. Az aki nem a Szunna szerint él, a vágyait, más véleményeket, filozófiákat követ inkább – eltévelyedik. Ezt bizonyítja a magasságos Allah következő mondása:

Ha nem követnek téged (nem tesznek eleget utasításodnak), akkor tudd meg, hogy csak a vágyaikat követik, és ki az aki tévelygőbb annál, mint aki saját vágyát követi, az Allahtól való útmutatás nélkül. (A történet 28:50)

3. Aki eltér a Szunnától, attól Allah Küldötte ﷺ elhatárolódik, amint azt a következő hiteles hadis is bizonyítja: *„Aki elfordul a Szunnámtól (isten-szolgálati hagyományomtól), az nem tartozik énhozzám”.*

4. Aki eltér az Allah Küldötte ﷺ által hirdetett tanításoktól, az megfosztja magát a Kertekbe való belépéstől, amint azt az Abú Hurejra hagyományozásában olvashatjuk: *„Mindenki belép a Kertbe, kivéve azt, aki visszautasítja.”* Valaki azt kérdezte: És ugyan ki utasítaná vissza, Ó Allah Küldötte ﷺ? Azt felelte: *„Aki engedelmeskedik nekem, az belép a Kertekbe, aki pedig engedetlen velem szemben az visszautasítja”* (al-Bukhári).

Istenem add meg nekünk, hogy a Próféta ﷺ követői lehessünk a beszédben és a cselekedetekben egyaránt, és hogy azok közé tartozzunk, akik ragaszkodnak külső és belső tetteikkel is a Szunnához.

Istenem add meg nekünk, hogy a Szunna népéhez tartozhassunk, és azokhoz, akik hirdetik, és aki összegyűlnek körülötte. Istenem gyűjts egybe minket Muhammad ﷺ követőinek csoportjában, és helyezz vele együtt minket is a Kertbe!

Eddig megjelent könyveink

Kegyes Korán 29-30. rész

Csupán egyetlen üzenet

A tanúságtétel

Az ima (és minden, ami vele kapcsolatos)

A Paradicsomba vezető út

A szunna (a Próféta hagyománya)
és a dzsamáa (az iszlám igaz közössége) hittételei

Tiltott dolgok (amit figyelmen kívül hagynak az emberek)

Amit az iszlámról tudni kell

Nyilvánvaló bizonyítékok
Muhammed ﷺ prófétaságának igaz voltára

Fedezd fel az Iszlámot!

Előkészület alatti könyveink

Zarándoklat

Islám Kalauz

